

Je snad známo, že jsem na pražské AMU začal přednášet teorii hudební interpretace. Přitom jsem si řekl, že tento obor musí být studentům uváděn stejnou formou jako teorie skladby. V teorii skladby mají studenti nejprve přednášku a na ni navazuje seminář. Stejně tomu bylo v teorii interpretace. V semináři teorie skladby provádějí studenti rozборы práce skladatelů, v mnou zavedeném semináři dělali rozборы prací interpretů, a to na podkladě přímého poslechu daných hudebních výkonů. Takto vypadala po dlouhá léta náplň semináře hudební estetiky, který jsem vedl.

A nyní něco k tomu, jak byla práce studentů organizována. Začátek byl, že jsem k určité skladbě vybral dvě /někdy i více/ pokud možno dosti odlišné interpretace, a to na gramofonových deskách nových i starých. Nechtěl jsem však, aby rozbor těchto interpretací podával jen jeden student, nýbrž jsem k tomu vybral vždy alespoň dva, někdy i tři. Smysl toho byl v tom, že když v příštím semináři studenti své práce četli před celým plénem svých spolužáků, bylo možno jejich rozборы srovnávat a navzájem hodnotit. A myslím, že to bylo pro účastníky semináře opravdu poučné.

Seminář, ve kterém se provedl poslech výkonů, jsem uvedl stručným poukazem na některá místa skladby, která mohou být právě po interpretační stránce zajímavá. Studenty jsem výslovně upozornil, že není jejich úkolem výkony kritizovat, nýbrž především sledovat interpretační prostředky, kterých umělci v daném případě použili, a těmito prostředky vysvětlovat estetickou účinnost výkonu. Pochopitelně nešlo jen o samy prostředky, nýbrž zejména o jejich vzájemné kombinování. Dále jsem studenty vyzval, aby výkony - a spolu s tím ovšem i příslušné interpretety - typovali. Rovněž jsem upozornil, že pojem tzv. doprovodu v interpretaci už dávno neexistuje; museli tedy studenti, kteří poslouchali koncert pro nějaký nástroj, sledovat a rozbírat i práci dirigentovu a právě tak studenti, kterým se předváděly písně s klavírem, museli rozbírat i práci pianistovu. Stalo-li se, že student zpěvák ve svém rozboru pianistovu práci vynechal, jeho seminární

práci jsem mu vrátil. Výkony se předváděly anonymně a smyslem toho bylo, aby se studentův dojem neocíl pod případným vlivem slavného jména některého proslulého interpreta.

Příští seminář začal tedy tím, že vybraní studenti přečetli za sebou své seminární práce, tj. rozborů výkonů. Pak jsem vyzval studenty z pléna, aby tyto rozborů zhodnotili a konkrétně udali, který považují za nejlepší. Mou snahou totiž bylo, aby se na práci v semináři podílel celý kolektiv studentů.